

§ 18.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. března 1933; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

39.

Vládní nařízení

ze dne 26. února 1933,

kterým se provádí zákon o dani z elektrických zdrojů záření.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 24. února 1933, č. 38 Sb. z. a n., o dani z elektrických zdrojů záření:

§ 1.

K § 1 zákona.

(1) Elektronovými lampami podle § 1, odst. 1., č. 2, zákona rozumějí se takové lampy, kterých lze použít pro účely bezdrátové telegrafie a telefonie.

(2) Za uhlíky osvětlovací podle § 1, odst. 1., č. 3, zákona považují se uhlíky (roubíky), pokud jejich váha na jeden metr délky nepřesahuje 1 kg. Délkou rozumí se délka střední osy uhlíků bez zřetele na jejich tvar. Váha jednoho metru délky uhlíků vypočítá se zpravidla tak, že se zváží několik kusů nebo celý svazek roubíků a z poměru váhy k celkové délce těchto vypočítá se váha vypadající na délku jednoho metru.

(3) Předměty uvedené v § 1 zákona podléhají dani, nejen když se z výrobního podniku vypravují nebo z ciziny dovážejí samy o sobě, nýbrž i když se z výrobního podniku vypravují nebo z ciziny dovážejí ve spojení s jinými věcmi.

(4) Elektrické lampy usměrňovací, kterých se používá ku přeměně elektrického proudu střídavého na stejnosměrný, jakož i Röntgenovy lampy dani nepodléhají.

§ 2.

K § 2 zákona.

(1) Příkonem (skutečným) jest spotřeba elektrické energie v žárovce ve wattech při

napětí na ní vyznačeném. Jmenovitý příkon jest příkon ve wattech vyznačený na žárovce.

(2) Mezi příkonem jmenovitým a příkonem skutečným jest přípustná odchylka $\pm 10\%$ pro žárovky do 60 wattů a $\pm 7\%$ pro žárovky nad 60 wattů od jmenovitého příkonu.

(3) Obdrží-li výrobce za předměty podrobené dani (§ 1, odst. 1., č. 3 a 4, zákona) dodatečně doplatek nad cenu původně účtovanou, jest povinen tento doplatek ohlásiti a zdaniti způsobem předepsaným pro zaplacení daně do konce příštího měsíce následujícího po dni, kterého doplatek obdržel.

(4) Cenou obecnou rozumí se cena, která se v době dodávky obvykle platí při stejném rozsahu odběru za předměty stejného nebo podobného druhu v místě výrobního podniku.

§ 3.

K § 4 zákona.

(1) Daň se platí v hotovosti u poštovního úřadu šekovým vplatním lístkem poštovní spořitelny nebo převodem za použití šekových vplatních lístků na účet místně příslušného berního úřadu. Na rubu složenky nutno vyznačiti, že jde o platbu daně z elektrických zdrojů záření, za který měsíc a za který rok.

(2) Výrobce jest povinen vyhotoviti za každý kalendářní měsíc dvojmo měsíční účet o odbytu předmětů do tuzemska a k vlastní potřebě obsahující úhrnný počet předmětů podle jednotlivých druhů, připadající daň a u předmětů uvedených v § 1, odst. 1., č. 3 a 4, zákona též jejich cenu. Oba stejnopisy tohoto měsíčního účtu zašle výrobce příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu do 14. dne následujícího měsíce.

(3) Finanční úřad I. stolice jest oprávněn stanoviti určitý vzorec měsíčního účtu, případně o úpravě tohoto vzorce dohodnouti se s podnikem.

(4) Při dovozu z ciziny platí se daň jako součást celní pohledávky (§§ 8 a 96 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n., a § 197 vládního nařízení ze dne 13. prosince 1927, č. 168 Sb. z. a n., jímž se provádí celní zákon).

§ 4.

K § 5 zákona.

(1) Vrácení nebo přenos daně z předmětů již zdaněných povolí finanční úřad I. stolice ze zásilek, které byly výrobcí vráceny buď, že nenašly odběratele, nebo byly jím vráceny bě-

hem 60ti dnů po jejich vypravení z výrobního podniku.

(2) Každá taková zásilka musí býti výrobcem ihned ohlášena příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu, který protokolárně zjistí, proč byly předměty vráceny, dále množství a druh předmětů, jakož i připadající daň a o výsledku tohoto řízení podá zprávu finančnímu úřadu I. stolice, který o nároku výrobce rozhodne.

(3) Vrácení nebo přenos daně provede se tím způsobem, že si výrobce odpočte příslušnou částku od daňové platby v nejbližším příštím měsíčním účtu.

(4) Ministr financí může v případech, ve kterých by vrácení nebo přenos daně podle předchozích ustanovení tohoto paragrafu bylo zvláště obtížné, povolit na žádost výrobce paušální náhradu daně z předmětů vrácených do výrobního podniku, a to částkou nejvýše do 5% z celkové daňové platby, kterou si výrobce odpočítá v nejbližším příštím měsíčním účtě.

(5) O vrácení daně zaplacené ze zboží dovezeného z ciziny při jeho zpětném vývozu z celního území do celní ciziny platí obdobně ustanovení § 216 vl. nař. č. 168/1927 Sb. z. a n.

§ 5.

K § 6 zákona.

(1) Předměty podrobené dani vyvážené přímo z výrobního podniku do celní ciziny jsou od daně osvobozeny za těchto podmínek:

Každé jednotlivé množství předmětů tuzemského původu vyvážené přímo z výrobního podniku musí býti doloženo stvrzenkou vydanou výrobcem ze zvláštního úředního rejstříku určeného pro vývoz předmětů do ciziny. Rejstřík tento obsahuje juxta a dvě stvrzenky stejného znění; při zásilkách dopravovaných po železnici připojí výrobce jednu stvrzenku k nákladnímu listu, při dopravě poštou k poštovní průvodce, při jiné dopravě vydá stvrzenku tomu, kdo předměty dopravuje, kdežto juxta zůstane v rejstříku. Údaje stvrzenky vystavené na vývoz předmětů srovná výstupní celní úřad, případně poštovní podávací úřad s údaji průvodních listin a potvrdí na ní výstup zásilky do ciziny. Zjištěné závady poznamená tento úřad na rubu stvrzenky a zašle potvrzené stvrzenky důchodkovému kontrolnímu úřadu uvedenému na stvrzence. Druhou průvodní stvrzenku zašle výrobce téhož dne, kterého zásilka byla vypravena z výrobního podniku, důchodkovému

kontrolnímu úřadu příslušnému podle sídla podniku.

(2) Jako rejstříku (odst. 1.) smí býti používáno jen úředních tiskopisů vydávaných finančními úřady za náhradu hotových výloh a označených firmou výrobce, názvem obce, ve které jest výrobní podnik, dále běžným číslováním rejstříků a jednotlivých juxt se stvrzenkami a opatřených na titulním listě potvrzením a razítkem příslušného důchodkového kontrolního úřadu. Juxta a stvrzenky musí dále obsahovati firmu výrobce, název obce, ve které jest výrobní podnik, jméno odběratele předmětů, místo určení, den, kdy předměty byly vydány, jejich množství, druh a jméno dozorcího úřadu a výstupního celního, případně poštovního podávacího úřadu.

(3) Ten, kdo předměty k vývozu určené dopravuje jiným způsobem než po železnici nebo poštou, jest povinen stvrzenku vydanou o zásilce předmětů po dobu dopravy k výstupnímu celnímu úřadu při sobě chovati a dozorcím orgánům na požádání ukázati a u výstupního celního úřadu odevzdati.

(4) Za zásilku, o které nedojde důchodkovému kontrolnímu úřadu do 30 dnů ode dne jejího vypravení z výrobního podniku průvodní stvrzenka potvrzená výstupním celním úřadem, případně poštovním podávacím úřadem, předepíše se výrobcí daň, nebylo-li šetřením věrohodně prokázáno, že zásilka vystoupila do ciziny. Rovněž jest výrobce povinen zaplatiti daň ze zjištěného schodku předmětů povstalého během dopravy z výrobního podniku k výstupnímu celnímu úřadu.

(5) Výrobce jest povinen ohlásiti případy, ve kterých zásilka určená k vývozu do ciziny nevystoupila z tuzemska a byla dodána tuzemskému odběrateli, nebo s ní bylo jinak naloženo. Okolnost tuto ohlásí výrobce příslušnému dozorcímu úřadu s bližšími údaji (číslo průvodní stvrzenky, množství a druh předmětů a den vypravení z podniku) a poznamená ji v příslušných zápisech.

§ 6.

K § 9 zákona.

(1) Kdo v tuzemsku vyrábí nebo regeneruje předměty podrobené dani, jest povinen příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu písemně do osmi dnů ode dne účinnosti zákona ohlásiti:

1. jméno nebo firmu, která výrobu provozuje a jméno zodpovědných zástupců,
2. sídlo výrobního podniku,

3. popis místností výrobních, prodejních a skladních podle plánu, který jest připojiti.

(2) Kdo v tuzemsku předměty podrobené dani prodává, jest povinen ohlásiti do osmi dnů ode dne účinnosti zákona písemně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu:

1. jméno nebo firmu, která předměty dani podrobené prodává, případně jména zodpovědných zástupců,

2. místo, kde se prodej provozuje, s popisem místností prodejních a skladních.

(3) Nové podniky, jakož i změny, které nastanou v podnicích již stávajících proti původnímu ohlášení, jest ohlásiti dříve než podniky zahájí činnost nebo změny nastanou a ihned, jakmile by došlo ke změnám nepředvídaným.

(4) Výrobce jest povinen konati tyto zápisy:

a) zápis o výrobě předmětů podrobených dani podle množství a druhu vyrobených předmětů,

b) zápis o zdaněném odbytu předmětů podrobených dani. V tomto zápise jest před vypravením každé zásilky z výrobního podniku nebo před použitím k vlastní potřebě vyznačiti den odbytu, adresu odběratele, množství a druh předmětů, připadající daň a mimo to u předmětů uvedených v § 1, odst. 1., č. 3 a 4, zákona též cenu, která jest základem pro výpočet daně, dále daň z obratu, případně částku účtovanou za vnější obaly a dopravní výlohy a konečně i pořadové číslo průvodní stvrzenky. Tyto údaje musí souhlasiti s účty, s dodacími listy a s údaji na dopravních listinách, a pokud by vznikly odchylky, musí býti v zápise výslovně uvedeny a vysvětleny,

c) zápis o zásilkách odeslaných do ciziny, ve kterém jest uvéstí tytéž údaje jako v zápise pro odbyt v tuzemsku; údaj o výši daně odpadá,

d) zápis o zásilkách vrácených do výrobního podniku.

(5) Po uplynutí každého měsíce uzavře výrobce jednotlivé sloupce zápisu o odbytu zdaněných předmětů a odevzdá jej současně s měsíčním účtem příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu.

(6) Výrobce uzavře rovněž v téže době zápis o výrobě a po odečtení množství předmětů vydaných v příslušném měsíci z výrobního podniku zapíše zbývající zásobu jako první položku zápisu pro měsíc příští.

(7) Pro předměty podrobené dani, které dosud nejsou zřetelně označeny místem pů-

vodu nebo značkou výrobce, povoluje se lhůta 30 dnů po dni účinnosti zákona, do které mohou býti vypraveny z výrobního podniku nebo odevzdány v cizině k přímé dopravě do tuzemska.

(8) Výrobce jest povinen vésti zvláštní rejstřík o odbytu zdaněných předmětů. Rejstřík tento obsahuje juxta a stvrzenku stejného znění. Každý zdaněný odbyt (odběrateli, pro vlastní potřebu nebo vlastního skladu mimo výrobní podnik) musí býti doložen stvrzenkou, kdežto juxta zůstane v rejstříku. Jako rejstříků smí býti používáno jen úředních tiskopisů vydávaných finančními úřady za náhradu hotových výloh, označených firmou výrobce, názvem obce, ve které jest výrobní podnik, dále běžným číslováním rejstříků a jednotlivých juxt se stvrzenkami a opatřených na titulním listě potvrzením a razítkem dozorčího úřadu.

(9) Juxta i stvrzenka musí dále obsahovati firmu výrobce, název obce, ve které jest výrobní podnik, jméno a adresu odběratele, místo určení, den odbytu předmětů, množství a druh předmětů, případně i cenu, ze které se daň platí.

(10) Výrobce jest povinen uschovávatí rejstříky a zápisy uvedené v tomto paragrafu, pokud není tímto nařízením jinak stanoveno, po dobu tří let ve výrobním podniku.

(11) Odběratel jest povinen stvrzenku uschovati po dobu šesti měsíců a dozorčím orgánům (§ 10 zákona) na požádání předložit nebo na potvrzení vydati.

(12) Finanční úřad I. stolice může na odůvodněnou žádost výrobce povolití odchylky v úpravě zápisů, jakož i rejstříků uvedených v tomto paragrafu, pokud by nebyly na závadu řádné kontrole daně.

(13) Finanční úřad I. stolice může výrobce zprostiti od vedení zápisů o výrobě a odbytu, jsou-li žádané údaje patrný z jeho obchodních knih nebo z jeho jiných zápisů.

§ 7.

K § 16 zákona.

Ústředními organisacemi zájmovými jest rozuměti též organisace spotřebitelské a ústřední organisace zaměstnanecké.

§ 8.

K § 17 zákona.

(1) Ten, kdo po živnostensku předměty

dani podrobené prodává a má v den účinnosti zákona v zásobě takové množství těchto předmětů, že by z nich daň podle zákona činila více než 50 Kč, jest povinen dodatečně do osmi dnů ode dne účinnosti zákona podati písemně dvojmo ohlášení příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu s udáním jména a bydliště, dále množství a druhů, případně i ceny předmětů podrobených dani, jakož i částku připadající daně. Důchodkový kontrolní úřad potvrdí oba stejnopisy ohlášení, jeden stejnopis vrátí straně jako doklad učiněného ohlášení a druhý stejnopis si ponechá jako doklad pro úřední potřebu.

(2) Stejným způsobem, jaký jest stanoven v odst. 1., jest povinen učiniti ohlášení i ten, kdo po živnostensku předměty dani podrobené prodává a obdrží je v den, kdy zákon nabyl účinnosti nebo později, pokud byly tyto předměty přede dnem, kdy zákon nabyl účinnosti, vypraveny z výrobního podniku nebo dovezeny z ciziny.

(3) Daň z předmětů uvedených v odst. 1. a 2. jest nutno zaplatiti v hotovosti u poštovního úřadu šekovým vplacným listkem poštovní spořitelny na účet místně příslušného berního úřadu nejpozději do 31. května 1933.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. března 1933; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Malypetr v. r.

Černý v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Dérer v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Czech v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Franke v. r.	